

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.25/2016/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. év január hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A szolgálatban kötelességszegés büntette miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. január 25. napján kihirdetett KB.II.44/2014/7. számú ítéletét megváltoztatja.

II.r. vádlott bűncselekményét szolgálatban kötelességszegés büntettének (Btk. 438. § (1), (2) bekezdés a./ pont) minősíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. január 25. napján kihirdetett Kb.II.44/2014/7. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 438.§. (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntettében, míg **II.r.** vádlottat a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért az I. vádlottat 180 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint, míg a II. r. vádlottat 140 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett mindkét vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak fogházbüntetésre történő átváltoztatásáról.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész mindkét vádlott terhére a pénzbüntetés napi tételszáma súlyosítása, valamint a II. r. vádlott terhére - téves jogi minősítés miatt - szolgálatban kötelességszegés büntette megállapítása érdekében fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének írásbeli indokolásában hivatkozott arra, hogy a II. r. vádlott azon magatartása, hogy a szolgálatra vonatkozó kifejezett utasítás ellenére kézi vezérléssel nem kezelte a hőkamerát, magában hordozta annak veszélyét, hogy jogsértő cselekmények maradnak észlelés nélkül, ezért cselekménye szolgálatban kötelességszegés büntettének minősül. Mivel az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte a vádlottak cselekményének tárgyi súlyát, indokoltnak tartotta mindkét vádlottal szemben súlyosabb pénzbüntetés kiszabását a napi tételszám felemelésével.

Az I. és II. r. vádlottak és védőjük bűncselekmény hiányában történő felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.222/2016/1. számú átiratában fenntartotta a katonai ügyész fellebbezését, a bejelentett vádlotti, illetve védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a vádirat benyújtását követően másfél évvel lefolytatott eljárása perrendszerű volt, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat megvizsgálta és értékelte, és mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a tényállást, amely az

iratok tartalma alapján kiegészítésre szorul. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének eleget tett, okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban tévedett a II. r. vádlott ítéleti tényállásba foglalt szolgálati bűncselekménye minősítésekor. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítélet tényállását egészítse ki, a II. r. vádlott cselekményét minősítse szolgálatban kötelességszegés büntetvének, és mindkét vádlottal szemben a kiszabott pénzbüntetés napi tétele számát emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A nyilvános ülésen a vádlottak védője perbeszédében módosította a bejelentett fellebbezés irányát. Hivatkozott arra, hogy a tényállás hiányos és iratellenes, és - lényegében megismételve az elsőfokú tárgyaláson elhangzott védőbeszédében foglaltakat - hangsúlyozta, hogy védenői részére nem történt eligazítás, a szolgálati meghagyásnak megfelelően látták el a szolgálati feladataikat. Nem szegtek meg szolgálati kötelmet, a parancsnoki állomány vétett ebben az ügyben. Kifogásolta a minősített eset megállapíthatóságát. Mindezek alapján elsődleges indítványa az ítélet hatályon kívül helyezése és új eljárás lefolytatása, a másodlagos indítványa katonai vétség megállapítása mindkét vádlott vonatkozásában, harmadlagos indítványa pedig az ítélet enyhítése és az ügyészi fellebbezés elutasítása volt.

Az ügyész, a vádlottak és a védő által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be. 278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor majdnem másfél évvel az ügy érkezése után intézkedett annak kitűzésére. Megállapítható azonban, hogy ez az eljárási szabálysértés nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, a többi eljárási szabályt a katonai tanács betartotta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlottak bűnösségüket tagadták. A II.r. vádlott nem tett vallomást, az I.r. vádlott érdemi védekezést terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság a védekezést leellenőrizte, a releváns tanúkat kihallgatta, az okirati bizonyítékokat ismertette. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlott védekezésével szemben a tényállást részben a ténybeli beismerésre, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásaira, továbbá a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokra, elsősorban az SHR kezelői napló adataira, a jelentésekben foglaltakra, az eligazító lap és a belső szabályzók rendelkezéseire alapította. Az eljárás során kihallgatott **tanú1** és **tanú2** egybehangzó tanúvallomása cáfolta a vádlotti védekezést. A törvényszék katonai tanácsa ítélete 3. oldalának 1. bekezdésétől a 6. oldal harmadik bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I. r. vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Az általa megállapított terhelő történeti tényállás azonban hiányos, ezért a Be. 351. § (2) bekezdés b./ pontja alapján megalapozatlan. Ez a megalapozatlanság azonban kiküszöbölhető, így a másodfokú katonai tanács a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a tényállást az eligazító lap tartalmára figyelemmel - lényegében a másodfokú ügyészi átirat 2. oldal második bekezdésének megfelelően - kiegészíti azzal, hogy: „A vádlottak az Európai Unió külső Schengeni határát technikailag őrző vezényelt szolgálatukban, az ukrán-magyar határvonal mellé telepített ..., ..., ... és ... stabil hőkamerák aktív, kézi vezérléssel visszatérően történő kezelésével folyamatos üzemeltetésre voltak vezényelve. Szolgálatuk az államhatárra, annak állandó őrzésére figyelemmel kiemelt jelentőséggel bírt. Passzivitásuk, illetve éberségük hiánya miatt tevőleges kezelői feladataik nem teljesítésével őrszolgálatuk alaprendeltetését részben megghiúsították, amely miatt a szolgálatra jelentős hátrány reális veszélye -

így a határsáv rendjét sértő jogellenes magatartások felderítetlen maradása - fennállt. Az I. r. vádlott megszegte továbbá azt a rendelkezést, amely szerint tilos a kezelőnek olyan tevékenységet folytatnia, amely a figyelmét a SHR kezelésétől elvonhatja (... Határrendészeti Kirendeltség vezetője 1/2013. (V.01.) intézkedése 10/a.) pontja és a 22/1997. (XI.18.) ORFK utasítás II. fejezet 27. pont, 5.fordulat)."

Az előzőekben írt kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A felmentésre, hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezések, illetve indítvány nem alaposak.

Nem merült fel a Be. 373. § (1) bekezdésében nevesített olyan ok, amely az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozná, a felmerült részleges megalapozatlanság pedig kiküszöbölhető volt. Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság által tett kiegészítéssel megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú eljárásban az I. r. és II. r. vádlottak és a védőjük új bizonyítékokra, illetve új tényre nem hivatkoztak, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított és általa kiegészített tényállást. Ezért a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására, és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az ügyészi fellebbezés a II. r. vádlott bűncselekményének jogi minősítése körében megalapozott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, az I.r. vádlott cselekményének jogi minősítése törvényes. Ugyanakkor tévedett, amikor a II. r. vádlott cselekményét katonai vétségként értékelte. Nem értett egyet a másodfokú katonai tanács az ítélet 6. oldalán kifejtett jogi állásponttal. Álláspontja szerint amit az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott cselekvősége körében kifejtett, az igaz a II.r. vádlottra is. E körben rámutat a másodfokú katonai tanács arra, hogy az I.r. és II.r. vádlottak azzal a magatartásukkal, hogy szolgálatuk során a tevőleges hőkamera kezelői kötelezettségüket nem teljesítették, az őrszolgálatuk alapvető rendeltetését részben megghiúsították, amely miatt a szolgálatra jelentős hátrány reális veszélye - a határsáv rendjét sértő jogellenes magatartások felderítetlen maradása - fennállt.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a II. r. vádlott cselekményét a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontjába ütköző szolgálatban kötelességszegés büntetnének minősítette.

A büntetés enyhítése és súlyosítása érdekében előterjesztett fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a vádlottak tekintetében helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, enyhítő körülmény a további időmúlás. Nem tévedett ugyanakkor, amikor pénzbüntetést szabott ki mindkét vádlottal szemben. Helyesen állapította meg a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát, valamint az egy napi tétel összege is arányos.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva - mindkét vádlottra nézve - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. január 18.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

, 2017. január 18.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke